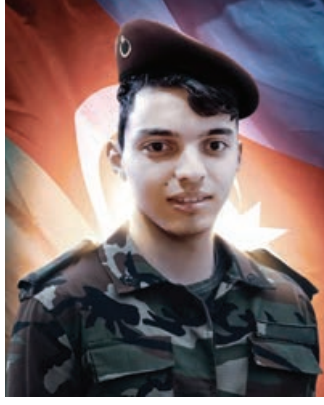

"Əgər torpaq uğrunda şəhid olsam..."

44 günlük Vətən müharibəsinin qəhrəmanlarından biri də Həsənağa Bəhrüz oğlu Şirvanidir. Həsənağa 23 aprel 2002-ci ildə Xəzər rayonunun Binə qəsəbəsində dünyaya göz açıb.

O, 2020-ci ilin aprel ayında ordu sıralarına çağrılıb. Böyük həvəslə hərbi xidmətə yollanan Həsənağa silahlardan istifadənin sirlərinə dərindən yiyələnib. Hazırlıq dövrü başa çatdıqdan sonra xidmətini Murovdağ istiqamətində davam etdirib. Əsgər Həsənağa Şirvani 27 sentyabr 2020-ci ildə erməni təxribatı nəticəsində başlayan Vətən müharibəsinə ilk atılanlardan biri olub. Komandirin döyüş əməllərini cəsarətlə yerinə yetirib. Təəssüf ki, onun döyüş yolu qısa olub. Sentyabrın 30-da - Vətən müharibəsinin ilk günlərində Murovdağ istiqamətində gedən döyüşlərdə şəhidlik zirvəsinə uçalıb.

Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin sərəncamları ilə döyüş əməliyyatlarında göstərdiyi igidliyə görə əsgər H.Şirvani ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "Kəlbəcərin azad olunmasına görə", "Hərbi xidmətlərə görə" medalları ilə təltif edilib. Oktyabr ayının 1-də qoyununda dünyaya göz açdığı Binə qəsəbəsindəki Şəhidlər xiyabanında torpağa tapşırılıb.

Anası Şəfəq Rəfiyeva övladını xatırlayıb duyğulandı. Dedi ki, Həsənağa həmişə nikbin oğlana olardı. Təəssüf ki, onu çox tez itirdik. Ana üçün övladını bir-birindən ayırmaq, seçmək çətindir. Lakin Həsənağa fərqli, qayğıkeş övlad idi. Kiçik yaşlarından hərbiçiyə olmağa həvəs göstərirdi. Əgər döyüşlərdə şəhid olmasaydı, ordu sıralarında qalıb xidmətini davam etdirəcəkdik. Hərbi xidmətə də çox sevincək getdi. Müharibə başlayan gün Həsənağa zəng vurub bizimlə danışdı, vəziyyətimizi soruşdu. Dedi ki, ana, özünüzdən muğayət olun. Mən torpaqlarımızın azadlığı uğrunda vuruşuram. Oğullar Vətəni qorumaq üçün doğulur. Mən də Vətənin bir övladı kimi yurduumuzun azadlığı naminə çarpışıram. Əgər torpaq uğrunda şəhid olsam, haqqımı halal edərsən.

O ərəfədə işdən çıxıb evə gəlirdim. Telefonum zəng çaldı. Qardaşım idi. O ağlaya-ağlaya dedi ki, bacı, bilmirəm sənə necə deyim, dərdimiz böyükdür, Həsənağa döyüşlərdə şəhid olub. Eşitdiyim xəbərdən sarsıldım, ürəyim ayağımın altına düşdü. İndi heç həmin anı olduğu kimi xatırlaya da bilmirəm. Amma bir təsəl-

lim var. Şəhidlik ali məqamdır, uca zirvədir. Oğlumla fəxr edirəm. Fəxr edirəm ki, Həsənağa bu zirvəyə uçalıb.

Həsənağanın böyük qardaşı Kamran Şirvani də könüllü olaraq İkinci Qarabağ müharibəsinə gedib. Qardaşı şəhid olandan sonra onu ordu sıralarından tərxis ediblər. Kamran dedi ki, Həsənağanın şəhid olduğunu eşidəndə dünya başıma fırlandı. Müharibə başlayanda qardaşım evə zəng vurub iştirakçısı olduğu uğurlu döyüşlərdən həvəslə danışdı. Deyirdi ki, addım-addım erməni işğalçıları geri sıxışdırırıq.

Şəhidin babası Faiq Rəfiyev Həsənağalı günləri xatırladı:

- Həsənağa ünsiyyətçi idi. Böyüklərlə həmsöhbət olmağı xoşlayardı. Hərbi xidmətə gedən gün üz-gözündən sevinc yağdı. Zəng vuranda həvəslə danışdı. Komandirləri də onun xidmətindən razılıq edirdilər. Deyirdim ki, Həsən, Murov çox soyuq yerdir, əynini qalın elə. Cavab verirdi ki, narahat olmayın, yerimiz də, paltarımız da istidir. Həsənağanın Vətən müharibəsində cəsarətlə vuruşması, medalara layiq görülməsi məni xeyli qürurlandırdı.

Əsgər yoldaşı Kərim Şükürov Həsənağanın şəhid olduğu anı xatırlayaraq dedi ki, döyüşün qızğın vaxtı idi. Düşmən mövqelərini vurmaqda davam edirdik. Artilleriya qurğularından atdığımız mərmilər hədəfə dəqiq çatırdı. Qəflədən batareyə komandiri dedi ki, ermənilər pilotsuz aparatla yerimizi çəkdi. Təcili sığınmağa girin. Lüləyə qoyduğumuz mərmini hədəfə atıb sığınmağa döndük. Bu vaxt Həsənağa ilə mənim arama mərmisi düşdü. Mən ağır yaralandım. Ətrafa ha boylansam da, Həsənağanı görmədim. Onun ölüm xəbəri məni çox kədərləndirdi. Həsənağa qorxmaz, cəsur bir əsgər idi.

Bacısı Zəhra Şirvani dedi ki, Həsənağanın meyitini həyəətə gətirəndə qışqırıb haray salmadım. Sakit addımlarla üçrəngli bayrağa bürünmüş tabutuna yaxınlaşıb, başımı ona söykəyib göz yaşları axıtdım. İndi qardaşımı hər yerdə hiss edirəm. Sanki o mənim yanımdadır, arxamdadır. Mənim üçün Həsənağa ölməyib. O, əbədi olaraq ürəklərə, qəlblərə köçüb.

Şəhid bacısı sözündə haqlı idi. Şəhidlər ölmürlər, çünki onlar müqəddəs zirvədə əbədi-lik qazanırlar.

Vahid MƏHƏRRƏMOV,
"Azərbaycan"